

Πλέομεν Πλέουμε
ὅσον μέχρι περίπου
τριακοσίους τριακόσια
σταδίουσ στάδια
καὶ και
προσφερόμεθα προσορμιζόμεστε
νήσω σε (ένα) νησί
μικρᾶ μικρό
καὶ και
ἐρήμη. ἐρημο.

Μείναντες δὲ Και αφού μείναμε
ἐν τῇ νήσω στο νησί
πέντε πέντε
ἡμέρας, μέρες,
τῇ ἕκτῃ την ἕκτη (μέρα)
ἐξορμῶμεν ξεκινάμε
καὶ και
τῇ ὄγδοῃ την ὄγδοη (μέρα)
καθορῶμεν διακρίνουμε
πολλοὺς πολλοὺς
ἀνθρώπους ἀνθρώπους
διαθέοντας να τρέχουν εδῶ κι ἐκεῖ
ἐπὶ τοῦ πελάγους, πάνω στο πέλαγος,
προσεικότας που ἔμοιαζαν
ἡμῖν με εμάς
ἅπαντα σε ὅλα,
καὶ και
τὰ σώματα στα σώματα

καὶ και
τὰ μεγέθη, στο μέγεθος,
πλὴν εκτός
μόνων μόνον
τῶν ποδῶν· από τα πόδια.

ταῦτα γὰρ Γιατί αυτά
ἔχουσι (τα) ἔχουν
φέλλινα· κατασκευασμένα από φελλό.

ἀφ' οὗ Γί' αυτό το λόγο
δή, μάλιστα,
οἶμαι, νομίζω,
καὶ και
καλοῦνται ονομάζονται
Φελλόποδες. Φελλόποδες.

Θαυμάζομεν Θαυμάζουμε,
οὖν λοιπὸν,
ὀρῶντες βλέποντάς (τους)
οὐ βαπτιζομένους, να μην βουλιάζουν,
ἀλλὰ ἀλλά
ὑπερέχοντας να μένουν πάνω
τῶν κυμάτων στα κύματα
καὶ και
ὀδοιποροῦντας να βαδίζουν
ἀδεῶς. χωρίς φόβο.

Οἱ δὲ	Κι αυτοὶ
καὶ	και
προσέρχονται	(μας) πλησιάζουν
καὶ	και
ἀσπάζονται ἡμᾶς	μας χαιρετοῦν
ἑλληνικῇ	στην Ἑλληνικῇ
φωνῇ	γλῶσσα
λέγουσὶ τε	και λένε
ἐπείγασθαι	ὅτι βιάζονται (να φτάσουν)
εἰς Φελλῶ	στη Φελλῶ,
τὴν αὐτῶν	τη δική τους
πατρίδα.	πατρίδα.

Μέχρι μὲν οὖν τινος	Μέχρις ενός, λοιπόν, σημείου,
συνοδοιποροῦσι ἡμῖν	μας συνοδεύουν
παραθέοντες,	τρέχοντας δίπλα (στο καράβι μας),
εἶτα	ἔπειτα,
ἀποτρεπόμενοι	αφού αλλάζουν
τῆς ὁδοῦ	δρόμο,
βαδίζουσιν	προχωροῦν
ἐπευχόμενοι	ευχόμενοι
ἡμῖν	σε μας
εὐπλοίαν.	καλή πλεύση / «καλό ταξίδι !».